

Editorial

Investigació hospitalària

Dr. A. Casellas

No ens cansarem mai de dir que l'autèntica promoció del metge a l'hospital és la que pot cobrir les tres facetes de què disposem, és a dir, l'assistencial, la docent i la investigadora.

Mentre que les dues primeres les podem considerar en el nostre país més o menys com a acceptables, no passa el mateix amb la investigació que, llevat d'alguns centres, està totalment abandonada.

Per explicar aquest abandó, hem de buscar les raons històriques del procés.

Durant els segles XVI, XVII i XVIII els països limítrofs amb el mar del Nord van experimentar una autèntica revolució científica, industrial i religiosa, mentre que el nostre país, per estar completament ocupat a mantenir el seu imperi, no va participar en aquesta revolució, per la qual cosa els seus sistemes educatius han continuat essent dogmàtics, verbalistes i saturats de prejudicis religiosos que encara perduren.

S'han intentat diversos canvis educatius que, per descomptat, han de començar per l'ensenyament primari,

sense que, fins ara s'albiri un camí definitiu que, al cap d'unes generacions, permeti, en el millor dels casos, donar ja els seus fruits corresponents.

Justament un dels problemes que més hauria d'inquietar els governs és la investigació científica, ja que el desenvolupament de la tecnologia és conseqüència dels avenços de la ciència i ambdues són les claus de la riquesa, com queda ben clar en el grup dels països desenvolupats.

Què hem de fer?

No podem posar en dubte la mentalitat creadora de la nostra raça llatina ni el seu talent. Són molts els investigadors espanyols que han col·laborat en tasques científiques importants i que fins i tot han merescut els màxims guardons.

El problema bàsic de les nostres institucions i, per tant dels metges, és la falta de suport i per això la nostra economia científica és tan sols de subsistència.

Aquesta manca de mitjans fa que els nostres investigadors no puguin dedicar-se de ple a la seva tasca i es vegin obligats a emprar part del seu temps en altres activitats, la qual cosa els col·loca en desavantatge, pel que fa al factor temps, enfront dels investigadors d'altres països desenvolupats. Per altra banda, aquesta pobra economia també ens impedeix adquirir els equips més sofisticats, la qual cosa fa que la nostra tecnologia sigui amb freqüència molt endarrerida.

En vista d'aquests fets tan eloqüents i a fi que els nostres cervells, no tan sols no emigrin, sinó que formin equips ben compenetrats que condicionin l'adequada atmosfera competitiva, amb estimul continu, hem d'implantar una política científica coherent i unitària, amb unitats mèdico-científiques que comptin amb investigadors preparats, amb les degudes estructures, que de forma «permanent» els atorguin els suports econòmics adequats.

Introducció a la Sessió Extraordinària «Investigació Hospitalari» que va tenir lloc en 24-11-87, en el Col·legi Oficial de Metges organitzada per la Societat Balear de Cardiologia.